

OTUSZYĆ (1) *vb pf*

3 sg n praet otuszyło.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Napęłnić przeczuciem [komu]: Wierę mie iakos barzo łumnienie rułzyło A iakołmi nie dobrze łercze otułzyło Zda mi łie że to prawda włzytko czo wiałtuiefz [!] Rejłóz K8v.

Formacje współrdzenne cf TUSZYĆ.

MŚ